

24 ára gamla Meibritt Rasmussen úr Havn:

Kom í finaluna í vakurleikakapping í Turkalandi

Í eina samfulla viku upplivdi 24 ára gamla Meibritt Rasmussen úr Havn, hvussu tað kennist at liva sum stjórna, tá hon umboðaði Danmark í stórari vakurleikakapping í Turkalandi, har kvinnur úr 40 londum vóru við. – Tað var einn uppliving fyri lívið og sera stuttligt, men sanniliga eisini strævið, greiðir Meibritt frá

Eftir
Hilmar Jan Hansen
(Mynd: Jeppe Gudmundsen-Holmgren)

At liggja í skugganum undir sveiggjandi pálmum við ein svimjihyl og njóta sól og gott veður, meðan tú verður uppvartaður á allan hugsandi hátt, er óivað ein av stóru dreymunum hjá teimum flestu.

Men hjá summum er hetta ikki dreymur, men dreymurin, ið gjørdist veruleiki.

Soleiðis upplivdi 24 ára gamla Meibritt Rasmussen úr Havn tað, tá hon herfyri var í eina heila viku í Turkalandi, har hon saman við kvinnum úr 40 londum var við í einari stórari vakurleikakapping.

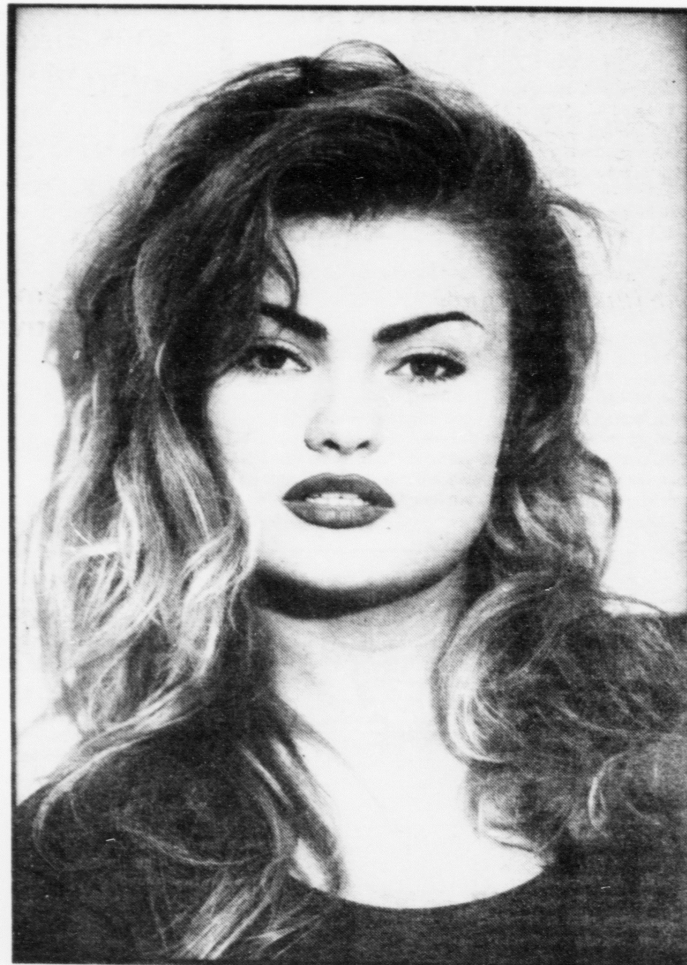
Kappingin bar stórtingna heitið »Miss Model of the World«.

Umboðaði Danmark

– Eg varð vald út at skula umboða Danmark í hesi kapping, ið fevndi um eitt umboð úr hvørjum landi, greiðir Meibritt Rasmussen frá. – Tilsamans vóru vit 40 ungar kvinnur úr øllum heraðshornum, ið kappaðust. Kortini var tað ikki so, at kappingin kom fram um tey vinarbond, ið vórðu knýtt í eyst og vest har. Vit vóru allar saman alla tíðina, og gjørdust sum bestu vinur eftir hesum fáum døgum, kappingin vardi.

Útbúgvingin kemur framum

Meibritt hevur verið niðri í Danmark og lisið tey síðstu árin, og í hálvtannað ár hevur hon arbeitt fast sum model fyri eina model-fyrirtekna, ið kallast Fashion Team. Hetta er ein rættiliga kend fyrirteka, ið bæði hevur virksemini við professionellum modellum og eisini

eitt tiltak, ið kallast »Familien Danmark«.

– Men hóast eg havi arbeitt nokk so nógv við hesum tey seinna árin, er tað tó útbúgvingin, ið kemur fram um alt hitt, sigur Meibritt, ið nú lesur til sosial- og heilsu-hjálpara, men ætlar sær at fara víðari sum sjúkrasystir.

Hon hevur verið til nakrar royndir í síðstuni, og ikki kann sigast annað, enn at karakterimir prógva, at her er álvari í – tá vit tosaðu við hana, hevði hon júst fingið 11 í sálarfrøði.

Fingið fleiri tilboð

– Tá vit nú vóru niðri í

Turklandi, vóru tað fleiri av okkum, ið fingi tilboð um at koma hagar at arbeiða sum model, men svarið, vit kunnu geva var noktandi, tí vit høvdu avtala frammanundan um, at vit ikki skuldu taka av slíkum tilboðum, ið óivað fóru at koma, sigur Meibritt.

– Og tá eg frammanundan havi nógv arbeið uppgávur í Danmark, er eingin orsök til at koyra alt um koll við at taka av einum slíkum tilboði og harvið kanska eisini nýðast at gevast við útbúgvingini. Eitt vanligt arbeiði kanst tú gera í mong ár framyvir, meðan tú ert meira avmarkað, tá talan er um at arbeiða sum model, tí tá er tað jú útsjóndin og formurin, ið eru avgerandi fyri, um tú klárar teg innan fyri tað ella ikki.

Pressan aftan á teimum allastaðni

Kappingin, Meibritt var við í, var rættiliga væl og virðiliga kunngjørd allastaðni í Turkalandi og ikki minst Istanbul, har hon varð hildin.

– Vit vóru á einum av teimum allarfinastu hotellunum, og áhugin fyri hesi kapping var øgiliga stórur allastaðni. Pressan fylgdi okkum, fyri hvørt fet vit gingu, og sjálvt tá vit fóru út at eta, vóru myndamenn og blaðfólk aftan á okkum, sigur Meibritt.

Stuttligt – men eisini strævið

– So tað var ikki sørt, at ein fekk ein varhuga av, hvussu tað er at vera kendur. Tað var sjálvandi ein uppliving, men at skula liva eitt sovorðið liv dag út og dag inn, kann heldur ikki vera tað allarbasta. Hetta var sum sagt sera stuttligt og ein stór uppliving, men tað var so sanniliga eisini strævið, tí vit skuldu alla tíðina vera klárar at gera bæði eitt og annað.

Fríður var at kalla onga løtu, og áðrenn ta heilt stóru framsýningina skuldu allar læra at ganga so og so, og fólk var alla tíðina rundan um tær, so tær kundu verða smurdar og annars gjørdar klárar, sum nú einaferð tað skuldi gerast.

– Sjálvandi var hetta eitt sindur yvirfladiskt, men øll gingu høgt upp í tað, sigur Meibritt. – Tá tann stóra mótasýningin var, skuldu vit koma inn í fimin ymskum búnum, og so endaðu vit við at koma inn í einum, ið vit sjálvar høvdu valt – tað vil siga, at okkara model-fyrirteka hevði valt okkum henda búna frammanundan, so vit kundu fáa júst tað rætta at fara í.

Tiggju skuldu veljast burtúr

Fyrst skuldu allar tær 40 kvinnurnar royna seg, og síðani skuldi ein vælmannað dómsnevnd velja tiggju tær bestu út til sjálva finaluna.

Og Meibritt gjørdist ein av teimum tiggju, ið endaðu í finaluni í hesi stórting, kapping.

– So skuldu vit tiggju enn

einaferð royna at ganga, sum vit høvdu lært tað: Nú eitt fet handanvegin og so fimm fet handanvegin og so snara sær á, so allar gingi akkurat líka, greiðir hon frá.

– Og so skuldu vit eisini alla somlu tíðina smílast og siggja glaðar og vælupp-lagdar út. Eitt sindur strævið kanska, men vit skuldu bara alla somlu tíðina vera í gongd. Eingin steður mátti koma í, meðan »showið« gekk.

Meibritt gjørdist ikki vinnari og »Mis World of the World« – tað gjørdist ein genta av Filipsoyggjunum – men kortini var hon sjálvandi stak væl nøgd við úrslitið, at vera komin so langt sum í sjálva finaluna.

– Tað var ikki nokkum so góðum úrsliti, ein hevði roknað við frammanundan, so tað gjørdi tað heila bara uppaftur stuttligari, sigur hon. – Har ráddi bert um at taka alt »hurlum-heyið« fyri tað, tað var, og so einki meira. Hevur tú tann innstillingin, er tað útmerkað at vera við í einari slíkari kapping, og so hevur tú jú heldur einki at gerast vón-brotin av.

Gott at koma heimaftur

Tá hendað strævna vikan var av, var tað kortini gott at koma heimaftur til Danmarkar og at siggja »sjeik-in« Lasse aftur.

– Nú er so gerandisdagur aftur, og henda dreymaverðin minni um góðar upplivingar, ið eg fari at goyma restina av lívinum, sigur Meibritt.

– Hetta var ein uppliving, ið er av teimum allarstørstu, og eg eri eisini glað fyri, at eg av øllum skuldi sleppa við har. Tað hevði sjálvandi verið enn stuttligari at umboðað Føroyar beinleiðis til eina sovorðna kapping, men tað er nokk ikki hugsingur um tað. Og hinvegin er tað eisini stuttligt at vera utvald millum allar tær kvinnur í Danmark, ið saktans kundu verið við til hesa stóru kapping í Turkalandi eins væl og eg.

Tíðindablaðið Sosíalúrín ynskir Meibritt hjartaliga tiluokku við hesum frálíka úrsliti, at koma í finaluna í kappingini við kvinnum úr 40 londum. Tað er ikki á hvørjum degi, at føroyingar soleiðis kunnu prógva, at tað eisini kann gangast gott í hesum annars so stírvnu tíðum.